

igennem demokratihjælp og menneskerettighedshjælp og kvindeudvikling osv., giver hjælp til civilsamfund, og det betragter jeg som meget, meget væsentligt. Derfor lægger jeg vægt på, at den støtte, som vi er blevet enige om skal fortsætte til Indien, går til de kasteløse, som regeringen ikke ville have gjort noget for.

Og det er jo altså så også dér, jeg dermed kan svare fru Margrete Auken, at vi har et eksempel. Vi skal så målrette, således at vi giver støtten derhen, hvor regeringerne ikke ville have gjort noget, uanset om vi trak hjælpen eller ej, fordi de ikke hjælper dér.

Vi skal jo ikke hjælpe regeringer med dårlig regeringsførelse til at fortsætte kleptokratiet, som der er i mange lande. De penge, der går ind i disse lande, ender på spærrede bankkonti i Schweiz og andre steder. Og derfor er god regeringsførelse en god målestok for, om vi kan være inde i landet. Vi skal heller ikke give indtryk af med f.eks. vejbyggeri i Zimbabwe, at regeringen har lavet disse veje og derved støtte en regering med vores penge, for den vil jo aldrig fortælle, at den ikke selv har lavet de veje, og dermed forlænger man undertrykkelsen.

Jeg tror, jeg har svaret hr. Søndergaard med det, jeg sagde før.

Og så til hr. Duetoft: Nej, det skal ikke altid være målestokken, om man kan klare det selv, for det er fuldstændig rigtigt, at der er situationer, hvor vi beder dem om at lave det, fordi de er gode til det, og de er i området, og så er det selvfølgelig os, der har bedt om det, og så er det jo heller ikke en egenbetaling, der skal stilles. Det ville vi jo heller ikke forlange, hvis vi gik ud og lagde noget i entreprise og sagde, at entreprenøren i øvrigt skal erlægge noget selv. Så er det os, der har bedt om det, fordi de kan levere varen, og så skal vi også betale for det.

(Kort bemærkning):

Margrete Auken (SF):

Det sidste var da betryggende at få med, at der ikke var konservativ støtte til den sådan meget primitive opdeling af, hvem der kan hente penge, hvor vi så kunne få den bistandshjælp, som vi har set nogle steder, med at nu skal der medicin af sted, og så kan man få samlet en forfærdelig masse ind til noget medicin, som de overhovedet ikke har brug for dér, hvor det kommer hen, og så vælter man det i hovedet på dem, fordi man skal demonstrere sin folkelige forankring.

Det er ikke noget, der sker i Danmark, men det sker i nogle af de lande, vi arbejder i, og hvor de er meget fortvivlede over det, fordi de ikke kan styre det.

Men jeg kunne forstå, at det om de sådan er specielt gode til selv at få pengene hjem så heller ikke er De Konservatives kriterium for, om det er en ngo, som det er værd at samarbejde med.

Og så lige til det spørgsmål om Indien. Altså jeg var en af dem, der, efter at vi havde været ude og sige, at vi skulle afbryde forbindelsen til Indien, var med til at sætte spørgsmålstejn ved, om vi skulle gøre det. Det vil jeg da godt stå her og tilstå, og det var bl.a., fordi man var i gang med en masse projekter, som var til de kasteløse, men også til andre fattige. Og det var projekter, som man arbejdede med i Folkekirkens Nødhjælp, ved jeg bl.a. Det var da derfor, jeg blev lidt optaget af det.

Hvis hr. Per Stig Møller kan vise, at det var det ikke, så er det jo meget interessant.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg noterede, at Det Konservative Folkepartis ordfører nævnte, hvorfor man skulle erstatte børnearbejde med børneprostitution og henviste så til to forskellige steder i analyse-dokumentet.

Men jeg vil gerne spørge De Konservatives ordfører, hvorvidt man ud af side 25 kan læse, at det her giver uhindret adgang til f.eks., at man bruger børnearbejde eller undergraver arbejdsmiljørettigheder eller andre rettigheder. Det tror jeg er en overtolkning, som hr. Per Stig Møller lægger i det her dokument. Jeg kan i hvert fald ikke se nogen steder, at det skulle være tilfældet.

Endelig vil jeg også gerne vide, hvordan man, hvis man vil bekæmpe fattigdom, gør det ved f.eks. at lade børn arbejde. Er det ikke lige det modsatte? Fastholder man ikke nogle strukturer i samfundet, der gør, at man undertrykker børn og dermed undertrykker den langsigtede, bæredygtige udvikling?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Hr. Jeppe Kofod: Det er sådan, at diskussionen i WTO i Seattle før jul brød sammen, fordi bl.a. Danmark – vi var nu ikke højt profileret – stillede de krav, som hr. Jeppe Kofod går ind for.